

"זהיו עיני מוריך רואות את תלמידיך - ההתבוננות בתלמיד מתוך מצוות "ואהבת לרעך כמוך"

"בלב שמח עם הרב מרדכי אליהו"

כתבה: תמר זקס

השכם בבוקר עם אור ראשון נכנסו סימון ודניאל אל ביתם החדש בארץ ישראל, התיישבו על אחד הארגזים והביטו סביבם בשמחה. "סוף סוף הגענו לארץ ישראל", אמרו זה לזה בהתרגשות גדולה, והחלו לפתוח את הארגזים הרבים שהיו על הרצפה. לפתע נשמעו נקישות על דלת הכניסה. בפתח עמד השכן החדש, פנוי מאירות ומחייכות, ובידיו מגש עם ספלי תה, תמרים ועוגיות. "ברוכים הבאים שכנים יקרים, אני מרדכי מהקומה הראשונה, באתי לברך אתכם בברכת "ברוכים הבאים", ולכבד אתכם בתה חם ומישהו מתוק".

"מרסי, מרסי בוקר, תודה רבה".

"אתם עולים חדשים?"

"כן, כן, זה עתה עלינו לארץ ישראל ממרסי שבצרפת. אנחנו עדיין לא מכירים כאן אף אחד".

"וישר כוחכם!! לא קל להגיע לארץ חדשה. הרבנית ואני גרים בקומה ראשונה מעט בכניסה, נשמח לעזור בכל מה שצריך בכל עת ובכל שעה. שיהיה לכם בהצלחה ובלב שמח".

"כמה טוב שעלינו לארץ ישראל. השכנים כאן מקדימים שלום ומאירי פנים. ועוזרים בשמחה גם למי שאינם מכירים", אמרה סימון.

המשיכו סימון ודניאל לפרוק את הארגזים בזה אחר זה. כשסיימו להניח כל דבר במקומו, אמרה סימון:

"חיפשתי את הסידורים שלנו ולא מצאתי אותם בשום ארגז".

כנראה שכחנו אותם בבית הכנסת בצרפת", הוסיף דניאל באכזבה. כדאי

שנשאל את השכנים היכן נוכל לקנות כאן סידורים חדשים?"

ירדו סימון ודניאל לקומה ראשונה ודפקו על הדלת שבכניסה.

"שלום וברכה, הכנסו בבקשה!" פתחה הרבנית את דלת הבית לרווחה.

"מרסי, מרסי בוקר, תודה רבה אולי בפעם אחרת. היום אנחנו ממהרים.

באנו רק לשאול היכן נוכל לקנות סידורים?"

"זהיו עיני מוריך רואות את תלמידך - ההתבוננות בתלמיד מתוך מצוות "ואהבת לרעך כמוך"

בלב שמח עם הרב מרדכי אליהו מאת תמר זקס

יש לנו בספריה סידורים רבים! בואו היכנסו, חבל שתטרחו, השעה כבר מאוחרת והחנויות עוד רגע נסגרות".

נכנסו סימון ודניאל אל הבית, וראו את מרדכי השכן יושב ולומד מתוך ספר הגמרא שלפניו. כשישמע את מבוקשם מיד אורו עיניו. נגישו הרב והרבנית אל הספרייה הגדולה, שהמדפים בה היו עמוסים בספרים מהרצפה ועד לתקרה, בחרו שני סידורים בכריכה מהודרת, מסרו אותם לסימון ודניאל ואמרו:

"זכרו ואל תהססו, נשמח לעזור בכל מה שצריך. ו...העיקר שתהיו בלב שמח".

"כמה טוב בארץ ישראל. השכן שלנו הוא תלמיד חכם! לומד תורה בכל עת ובכל שעה". אמר דניאל.

"והשכנים מקדימים שלום, עוזרים גם למי שאינם מכירים", הוסיפה סימון.

למחרת היום בשעת בין הערביים, כשחזרו סימון ודניאל מקניות, הם ראו שלושה בחורים עומדים על המדרכה בידיהם ספרים, והם דנים ומתווכחים.

"אני חושב שעל פופקורן צריך לברך 'בורא פרי האדמה', הרי פתיתי הפופקורן הם גרעינים של תירס, ותירס גדל באדמה", אמר הבחור הגבוה מכולם.

"לא נכון! מה פתאום!" אמר הבחור עם המשקפים העגולים, "על פופקורן צריך לברך 'שהכל נהיה בדברו' מפני שכשאוכלים את פתיתי הפופקורן, קשה לראות שאלו גרגרים של תירס".

התווכחו הבחורים והתווכחו, פתחו את הספרים שבידיהם כדי להביא ראיות לדבריהם, ולא הגיעו לעמק השווה.

"בואו איתנו אל מרדכי, השכן שלנו, הוא עוזר בשמחה לכולם. הוא תלמיד חכם לומד תורה בכל עת ובכל שעה", אמר דניאל.

"כן, כן, תודה רבה, אנחנו הולכים עכשיו!"

"זהיו עיני מוריך רואות את תלמידך –
ההתבוננות בתלמיד מתוך מצוות
"ואהבת לרעך כמוך"

בלב שמח עם הרב מרדכי אליהו
מאת תמר זקס

"לאן אתם הולכים?"

"אל השיעור של הרב מרדכי אליהו, הראשון לציון! אחרי השיעור
נשאל את הרב. הרב יודע לענות על כל שאלה ששואלים אותו", אמר
הבחור עאחור.

"מה?? אתם הולכים אל השכן שלנו מהקומה הראשונה?"
"כן, כן אל הרב מרדכי!"

"אני לא עאמינה, מרדכי השכן שלנו הוא הראשון לציון? הוא הרב
הראשי לישראל?" התפעלה סימון. "הרב והרבנית לא אמרו לנו דבר".
"כן, כן, אנחנו הולכים אל השיעור של הרב הראשי לישראל. זכיתם
להיות שכנים של הרב מרדכי אליהו, הראשון לציון, הרב הראשי
לישראל".

"כמה טוב שעליכם לארץ ישראל", אמרו הבחורים וצעדו בלב שמח אל
בית הכנסת 'היכל יעקב'.